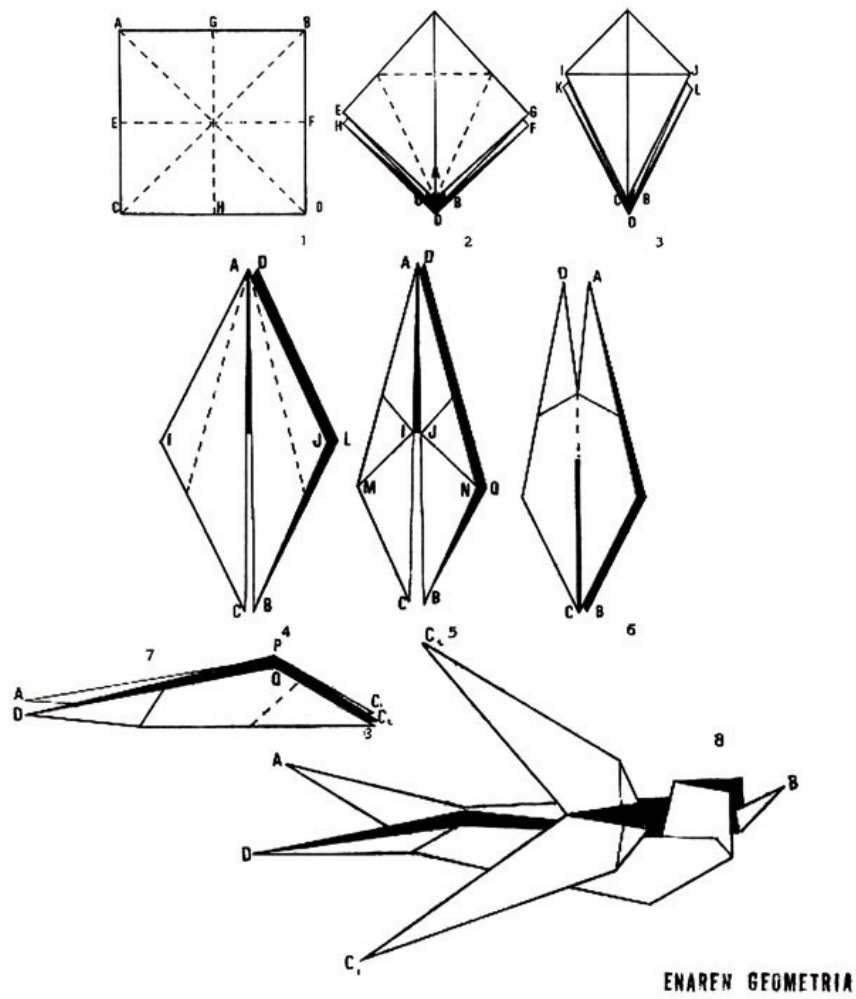

“Enaren geometria” Rafa Rueda

HITZAK

MALETA HUTSA

Egunero etxetik abiatzerakoan
ezinbestean maleta egin behar.
Batzuetan lekurik ez,
besteetan sobera.
Gogaldiaren menpeko bagaia.

Orain, aldiz, hemen nauzu,
maleta hutsa eskuan.
Hasi behar dudan honetan
mamuak kanpoan utzita.

Bidaiari onenak arin doaz bidean,
zamek ez dute ibiltzen laguntzen.
Bizipenak bizipen bagaia betetzen
ezer galtzerik ez duenaren pozaz.

DISTANTZIA

Zer den zero goitik begiratzea
itxurak desitxuratuz,
etxe ondoko dorre erraldoi hura
nimiñotuz.

Zure begi ninien tamainako
hainbat laku, izkutuak,
itxaso txiki horietan itotzea
ezinezkoa.

Esku azpian hartu dezaket
gure herria,
hatz mamiekin
fereka egin.

Lasai, estaltzen zaituzten hodeiak
ez dira mugagabeak.

Orban grisak desagertzera doaz
berehala.

Esku azpian hartu dezaket
gure herria,
hatz mamiekin
balakatu, fereka egin.

Musu bat eta itzuli arte,
airean noa.

ENARA GALDUAK

Oi enarak, bidaia luze etengabea,
trenbiderik gabeko bagoi galduak
atseden bila haize bidean.
Elipse ikusezinetan
murgiltzen dira
joan etorrian.
Ez dira lehengora itzultzen,
memoria ez dute lagun eta galduz doaz laino artean.

Beste urte batez arrotzak elkarri saihestean.
Ez al gara iazkoak? Ezagutzen al dugu?
Onartu dezagun,
jada ez gara berberak.
Ez gara lehengora itzultzen,
memoria ez dugu lagun eta galduz goaz laino artean.

EZ AL DAKIZU

Aspaldi honetan ez du asmatzen
nire kriseiluko jenioak;
oporrak hartu ditu, beste barik, nitaz ahaztu da.
Beharbada oker ere ez zenbiltzan
etsia joaten nintzaizunean
kontsolamendu bila
hitz horiekin erantzunez:

“Ez al dakizu oraindik maitea
gurariak lapurtzen direla
patuaren altzotik,
datorren horretatik,
bila joatetik.
Dagoen oparirik ederrena
ekinaren bidez lortzen dena
helburuak maitatuz,
bideak jorratuz,
indar eginez.”

Zein haundi bihurtzen diren egiak,
oharkabeko lipar txikiak.
Horma iluna aurrean,
“klak” egin eta hodeiertz...
Norabide aldaketa txikia,
jada, tximeletak ez dira euliak,
lto zaituen urak
eztarri idorra umeltzen du.

Nahia, izatearen lehen urratsa
azaldu zuten eskola egunean
piper egin nuela aitortzen dizut.
Mila esker, beraz,
gaia gainditzen laguntzegtatik.

ALDIRO

Iraganak zulorik izango balu
ispilua luke atea
non iragana eta oraina
elkarri agurtu eta solastu ahal izan.
Isladak. begiradak etengabe jokoan,
gomuten puzzle handi bat
non ohial zatiak josiz gaur naizen soineko hau
osatzen den aldiro, oraina eraikiz.
Orratzak eskumarantz doazen arren
leku berera bueltatzen dira.
Oroitzapen garauez osaturiko hondartzak
gure jolasleku
loreak, xingolak, hitzak
marrazteko harean,
memoriaren hondarrekin
oraina eraikiz aldiro-aldiro.

IZKINA IZOZTUAK

Lehenengo kale argiak itzalita, neonezkoek diraute euren azkenak ematen
Hiriek ez dute lorik egiten, begi bat zabaldua atsedena hartu baizik.
Asfaltuzko zainetatik badabil lehenbiziko autoa. Odol metalikoa.
Lozorrotutako kaleak hasi dira euren sabel dantzan apurka apurka.

Jendea irensteko kapazak diren eremu laberintikoaren izkina izoztuak,
bide gorabeheratsuen oroigarri, bizidun afitxen babesleku.
Izkina izoztuak.

Autoen zaraten akorde imperfektuek osatutako sinfonia, disonantziaz betea.
Oinezkoek ez dute inor agurtzen etengabeko kontrako norabidean.
Ibilera kaotikoen hotsak etxe orratzen hormetatatik errepikan
behin eta berriz gogorarazten leku honen izen onomatopeikoa

INOR BAGINA...

Zatoz, iltzatu grina...
oharkabe doa arratsa
Oi laztan, ez gara inor
beldur gabe oka ametsa.

Inor bagina, inor bagina
Waits-en kanta lakar barruan.
Zatoz, itzali mina... biluzian.

Heriok ez digu ezer eskatuko
orainaren aldarea eskainita,
lanbroak ez gaitu kulunkatuko
xuxurlatuko.

Inor, inor bagina
ez genuke zertan suizidatu.

Heldu, uxa samina.
Ninien isla arroken dirdirak.

Inor, inor bagina
Dylanen kantu baten erdian. inor, inor bagina eternal ginake.

LAGUN BI

Lagun bi ziran
larruzko pilotari ostikoak ematen
herriko kaleetan
askari osteko
jolasaldian
ume zorientzuek
jolasten duten modu berean.
Pentsatu barik
patuak gorderik zien horretan.

Haziz joan ziren gero,
elkarrengandik aldentzen;
sodaduzkara deituak
denbora baten buruan,
eta gerra hasita, aurrez aurre
lubaki banatan ziren
arerio bihurtuta
elkarri tiro egiten.
Bitartean, euren sendiak
babesleku bereberan
abioiak ekiditzen.

Eta larruzko pilota biraka...

EGUN EDER HONETAN

Ume baten irria
ondotik pasatzean
amaren besoen
besarkada epelean,
labeari darion
ogiaren usaina,
zuhaitz baten itzala
egun eder honetan.

Gaur dirudi bizitzak
baduela atsedeen.
Benetako plazerak,
indarra hartu dezadan.
Kaosari aurre egiteko
hala beharko izan.
Arnasa hartu dezaket
egun eder honetan.

Itotzen saiatuko diren arren
kemen handiz eutsiko diogu.

HOMBRE LOBO

Ze eroso zauden gau ilunaren babesean,
hamaika aldiz ilargia edan ostean,
bazter guztietatik zure “cat woman” bilatzen.
Egun argitan ezdeusa bilakatu zara.

Non zaude “hombre lobo”?
Gizon gizajoa!

ASTEA

Astelehena da
elaiak pausatzen diran lekuetan
eta martitzena itsas ertzeko olatuen gainean.
Eguaztena begi argietan.

Asteak naroa.

Eguena da
lurra estaltzen daberen zugatz orrietan.
Barikua da
kilkerrek kantetan daberen melodian.
Zapatua, barritz, haizean.

Gaur domeka da behien musturretan
belarra jan bitartean marrazten daberean zirkuluetan,
prisa be barik.